EL MAL BANAL

Opinió | 01-10-2012 | 10:29

Dins el món de l´esquerra, sovint s? utilitza el mot ?feixista? com a desqualificació d? una persona o idees. Menys utilitzat- però també present- els el desqualificatiu de nazi. I també dins el món de l´espanyolisme radical: els catalans, per la defensa de la llengua, són qualificats com a feixistes per la caverna, i per d? altres- com Jimenez Losantos i companyia, directament, com a nazis. D? això se n´ha dit trivialització del mal: l´abús d? aquests qualificatiu fa que l´autèntic feixisme, i l´autèntic nazisme, quedin diluïts. Tenen raó els jueus quan diuen que no es pot banalitzar el règim nazi i l´holocaust, com fa certa esquerra, representada bàsicamanet per ICV- i ara mateix Günter Grass-, que compara Israel amb els nazis, obviant el totalitarisme àrab.

Igualment, una operació de neteja molt recurrent per part del nacionalisme espanyol és diluir el caràcter totalitari (?feixista?) del règim de Franco. Un règim que, a part d? anul.lar totes les llibertats, va continuar assassinant un cop guanyada la guerra i que va programar l´extermini definitiu- la ?solució final?- de la nació i la llengua catalana. Fins i tot el franquisme , respecte dels seus règims germans, té un agravant, que és la seva unió amb l´Església, fent encara més terrible el terror i control de la vida quotidiana dels ciutadans. D? aquesta operació de neteja no solament n? ha participa i en participa el PP- hereu natural d? una part del llegat del franquisme, règim que mai no ha condemnat, o el mateix rei, que va jurar els Principis del Movimiento i no la Constitució, sinó també els socialistes.

Aquells han finançat la fundació FAES, mantenen l´?atado y bien atado? com a teoria fonamental de l? estat (no reconeixeiment del dret d? autodeterminació, no oficalitat del català...) i fins personalitats destacades tenen- i no solament José Bono- antecedents familiars destacats en el camp més actiu del franquisme i o la División Azul . A còpia de dir que ?mi padre era falangista?, el mal queda trivilatizat i neutralitzat. I el PSOE no ha condemant mai els atcas reacistes contra Catalunya que fna alguns del seus a Andalusia, a Castella o a Extremadura, ni molt menys el PP- amb l´lutima perla de Vidal Quadras o del President d? Extremadura-.

Però, a més, el règim franquista no solament va ajudar Hitler amb la División Azul, sinó que va tenir la col.laboració o la visita de qualificats nazis alemanys o feixistes italians. Així, després del terror exercit a Mallorca, el règim va invitar a la Barcelona ocupada Galeazzo Ciano, gendre de Mussolini i ministre d?exteriors italià a l?època. L?arribada del comte Ciano a la capital catalana l?11 de juliol de 1939 és un dels esdeveniments ?més amagats de la postguerra civil per part dels

qui van ser els protagonistes?, explica Solé i Sabaté. La Vanguardia Españolali va dedicar un suplement fotogràfic que va sortir publicat el mateix dia 11, amb un Ciano vestit de militar, i un titular que el descrivia com el ?misionero preclaro de la nación hermana?.

Un any més tard, una altra figura del nazisme de l?època visitaria la capital catalana, el juliol del 1940. Es tracta de Heinirch Himmler, cap de les SS. Entre d?altres paratges, Himmler va visitar Montserrat, en busca del Sant Graal. I més tard, la Costa Brava es va convertir en un niu d? ex-nazis. Encara avui, una revista que es diu ?Amigos?, hem vist com s?apuntava a l´anticatalanisme.

L´espanyolisme, a Catalunya- i fora d? ella- té fortes relacions amb el totalitarisme ja que vol impedir la voluntat popular- i amb el racisme: només cal veure com la seva festa nacional és el 12 d? octubre (?Día de la Raza?).

Això no solament és passat, sinó, per desgràcia, actualitat permanent, sobretot ara que Catalunya emprèn un camí decidit cap a l´autodeterminació.

Fuente: GN
Autor: Jaume Fàbrega